

Στις 29 Ιουνίου 1867 γίνεται η θεμελίωση (1867) και τα εγκαίνια (1900) του Ιερού Ναού της Σκήτης Αγίου Ανδρέα

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία](#) / [Άγιον Όρος](#) / [Γενικά Θέματα](#)

Στις 29/16 Ιουνίου 1867 θεμελιώθηκε και την ίδια ημέρα, το 1900, ετελέσθησαν τα εγκαίνια του Ιερού Ναού της Σκήτης του Αγίου Ανδρέα.

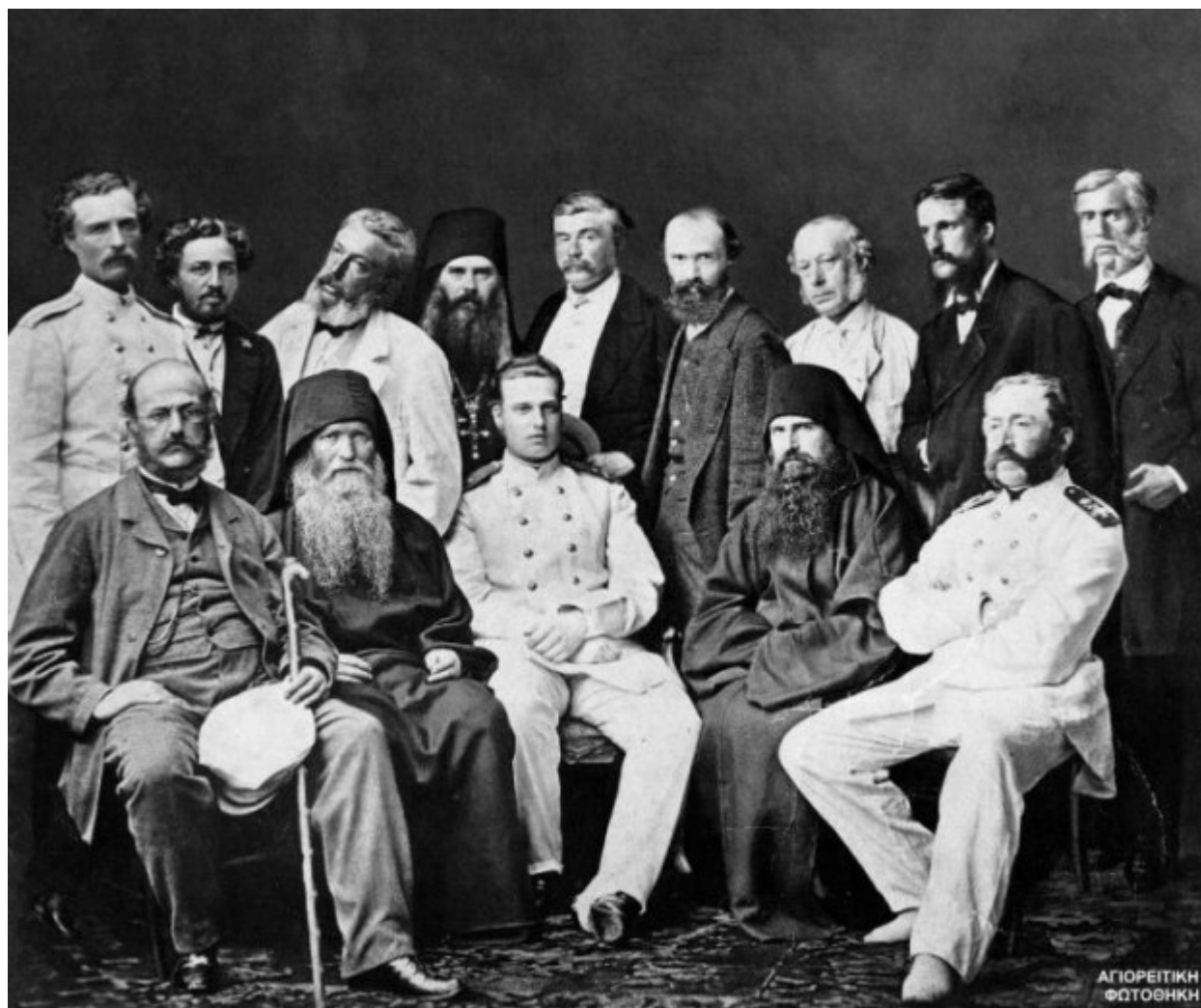
Μεγάλο ενδιαφέρον παρουσιάζει η περιγραφή της τελετής των εγκαινίων από τον σύγχρονο Προηγούμενο Εσφιγμένιτη Γεράσιμο Σμυρνάκη, στο βιβλίο του [ΤΟ ΑΓΙΟΝ ΟΡΟΣ](#) (1903).

Τη 16^η Ιουνίου του 1900 ετελέσθησαν τα εγκαίνια του Μεγάλου Καθολικού της Σκήτης του αγίου Ανδρέου ή του Ρωσικού Σεραγίου, καθ' ἃ γράφουσιν οι Ρώσοι πατέρες ὅτι εἶχον την ευτυχίαν να ἰδῶσι τα ἐξοχώτερα και ἐπισημότερα πρόσωπα της προσφιλεστάτης αὐτῶν πατρίδος. Πρὸ 33 ἐτῶν ἀκριβῶς τῆ 16^η Ιουνίου 1867 ἔθετο τον θεμέλιον λίθον ἡ Α. αυτοκρατορική Υψηλότης, ὁ Μέγας Δουξ Ἀλέξιος Ἀλεξάνδροβιτς (φωτ. 1), ἤδη δε δι' ἐπιστολῆς αὐτοῦ πρὸς τον Δικαίον αὐτῆς Ἀρχιμανδρίτην Ἰωσήφ (φωτ. 2) ἐδήλωσεν, ὅτι μετὰ λύπης δεν θα δυνηθῆ να παρευρεθῆ εἰς ἅγιον Ὅρος κατὰ την ἡμέραν των ἐγκαινίων και ὅτι θ' ἀντιπροσωπευθῆ ὑπὸ του ἀντιναυάρχου του στόλου της Μεσογείου Ἀλεξίου Ἀλεξίεβιτς Βιρίλεβ, ὅστις και ἀφίκετο εἰς ἅγιον Ὅρος μετὰ τριῶν πολεμικῶν πλοίων. Μετὰ τούτου δε ἐκ μέρους του ὑπουργοῦ των ἐξωτερικῶν Πρίγκηπος Μιχαήλ Νικολάβιτς Μουράβιεφ, ἐγγόνου του κτίτορος της Σκήτης Ἀνδρέου Νικολάεβιτς Μουράβιεφ (φωτ. 3), ἀφίκετο και ὁ ἐν Κωνσταντινουπόλει πρέσβυς Ἰωάννης Ἀλεξίεβιτς Ζηνόβιεφ μετὰ του προσωπικοῦ της πρεσβείας ἐπὶ δυο κανονιοφόρων του «Μαυροθαλασσίτου» και της «Κολχίδος» τῆ 14^η Ιουνίου εἰς Δάφνην, χαιρετισθεῖς ὑπὸ των λοιπῶν πολεμικῶν δια των συνήθων κανονιοβολισμῶν. Ἐνταῦθα δε εἶχον κατέλθῃ ὁ τε Πρωτεπιστάτης μεθ' ἐνός ἀντιπροσώπου και του ἀρχιγραμματέως, ὅπως προσφωνήσωσι την Α. ἐξοχότητα, τον πρέσβυν, και ὁ ὑποδιοικητῆς του αγίου Ὄρους. Ἐκ Δάφνης ὁμως παρέλαβον αὐτὸν ἀντιπρόσωποι της Μονῆς του Ρωσικοῦ αγίου Παντελεήμονος, ἐν ἡ μεταβάντα ὑπεδέχθη αὐτὸν ὁ κλήρος και οἱ πατέρες μετὰ ἀνημμένων λαμπάδων ἐν

μέσω αψίδων δαφνοστολίστων. Κατά την υποδοχήν δ' αυτού ταύτην παρήν και ο της ρωσικής Σκήτης του Προφήτου Ηλιού Δικαίος, όστις παρεκάλεσε τον πρεσβευτήν, ίνα μεταβή εκείσε προς κατάθεσιν του θεμελίου λίθου του έτι οικοδομουμένου μεγαλοπρεπούς Καθολικού αυτής, όπερ και εγένετο τη επομένη (15^η), προσκληθέντος και του πρώην Κωνσταντινουπόλεως Ιωακείμ Γ' (φωτ. 4), όστις ετέλεσε τον νενομισμένον αγιασμόν και ανέγνω τας συνήθεις ευχάς προς εμπέδωσιν αδιάσειστον και αιώνιον του Ναού.

.....Πάσαν την θρησκευτικήν τελετήν μετά αγρυπνίας και λειτουργίας των εγκαινίων του Καθολικού της Σκήτης του αγίου Ανδρέου ετέλεσεν ο αυτός Ιωακείμ Γ', συλλειτουργούντων ενός Ρώσου Επισκόπου, 36 Ιερομονάχων, 2 Αρχιμανδριτών και 10 Ιεροδιακόνων. Κατά ταύτην δε παρήν και ο Πρύτανις της εν Μόσχα πνευματικής ακαδημίας Αρσένιος Επίσκοπος Βαλοκολάμης, αφικόμενος μετά δύο καθηγητών της ακαδημίας και του βοηθού του επιθεωρητού αυτής, δύο Ιερομονάχων της Λαύρας του αγίου Σεργίου, ενός Αρχidiaκόνου και πεντακαίδεκα σπουδαστών της εν Μόσχα ακαδημίας, οίτινες άπαντες, καθώς και οι λοιποί έπίσημοι ξένοι, παρέμειναν επί δύο ημέρας εν τη Σκήτη. Ο ρηθείς Επίσκοπος Αρσένιος, όστις εγένετο δεκτός εν τω Καθολικώ κατά το ειωθός, ψαλείσης εκτενούς και πολυχρονισθείς, απήγγειλε λόγον, εν ω προέτρεπε τους πατέρας, όπως μεριμνήσωσι και εν τω μέλλοντι περί της ευνομίας και της ανθηρότητος της Σκήτης, την οποίαν επεσκέφθη μεν ως σπουδαστής τω 1883, επαναβλέπει δε ήδη προαχθείσαν μετά του νεοδημίου Καθολικού και της παγκάλου θέας των κτιρίων αυτής. Μετά τινος δε προτροπής υπέρ ψυχικής σωτηρίας, κατέληξεν ειπών, να υπομένωσιν εν τω Σεραγίω, όπερ σημαίνει κεκαλλωπισμένον ανάκτορον, και καλλωπίσωσι τας εαυτών ψυχάς δι' όλων των αγαθών έργων και ούτως αξιωθώσι τοις κατοικίας του Τρισυπόστατου Θεού. Μετά μικρόν δ' αφίκετο και ο Πατριάρχης Ιωακείμ Γ'. Σημειωτέον δ' ότι προ της τελέσεως των εγκαινίων (τη 14^η Ιουνίου) ήλθον ενταύθα και αντιπρόσωποι της κυριάρχου Μονής του Βατοπαιδίου, οίτινες προσήνεγκον τη υποτελεί Σκήτη αρχαίαν εικόνα του Ευαγγελισμού της Θεοτόκου.

(Φωτ. 1) Ιούνιος 1867. Ο Μεγάλος Δούκας Αλέξιος Αλεξάνδροβιτς (καθιστός στο μέσον) στην Ι.Μ. Αγίου Παντελεήμονος, με την ευκαιρία της θεμελίωσης (16/6/1867), από τον ίδιο, του Καθολικού της Σκήτης του Αγίου Ανδρέα

.....Τη 15^η δ' αφίκετο εν τη Σκήτη και ο πρέσβυς Ζηνόβιεφ μετά του συμβούλου της Πρεσβείας, του διερμηνέως, του δευτέρου γραμματέως, του τρίτου διερμηνέως και λοιπών· περί δε την εσπέραν κατέφθασεν ο αντιναύαρχος του στόλου της Μεσογείου Βιρίλεφ μετά 35 επιτελών αξιωματικών. Ολίγον δε μετά ταύτα αφίκοντο αντιπρόσωποι της Μονής του Ρωσικού, προσενεγκόντες εικόνα του Μεγαλομάρτυρος Παντελεήμονος μετ' επιστολής προς τον Δικαίον της Σκήτης συγχαρητηρίου, ους υπεδέχθησαν μετά εξαπτερύγων και εικόνων, προπορευομένου μεν του Δικαίου μετά Σταυρού και ραίοντος δι' αγιασμού, διαιρεθέντων δε των πατέρων της Σκήτης εις δύο στίχους. Εν τω νεοδημήτῳ τούτῳ Ναώ ετελέσθη πάραυτα εκτενής υπέρ του αυτοκράτορος πασών των Ρωσιών Νικολάου Αλεξάνδροβιτς, πάσης της αυτοκρατορικής οικογενείας και πάντων των επισκεπτών· μετά δε τον πολυχρονισμόν ο αντιναύαρχος προσελθών απηύθυνε προς τον Δικαίον της Σκήτης βραχείαν προσφώνησιν ειπών, ότι αφίκετο εν τη Μονή (Σκήτη) τη εντολή του γενικού ναυάρχου παντός του ρωσικού πολεμικού στόλου της Αυτού αυτοκρατορικής Υψηλότητος του Μεγάλου Δουκός Αλεξίου

Αλεξάνδροβιτς, ευδοκήσαντος ίν' αντιπροσωπεύση αυτόν κατά την καθιέρωσιν του νεοδημότητος τούτου Καθολικού. Προς τούτο δ' αφίκοντο εκ Θεσσαλονίκης μεν ο γενικός εν Μακεδονία Ρώσος πρόξενος Νικόλαος Αλεξάνδροβιτς Ιλαριόνωφ, εκ Καβάλλας δε ο Ρώσος υποπρόξενος Βουλγαρίδης (Έλληνας).

.....Εκ του μνησθέντος πολυπληθούς και εξόχου προσωπικού της πρεσβείας, της εμφανίσεως πολεμικών πλοίων, της ανόδου των πληρωμάτων εις την Σκήτην και της αναρτήσεως του ρωσικού αυτοκρατορικού θυρεού κατά την τέλεισιν εγκαινίων ρωσικού Ναού εν αγίω Όρει, αριδήλως καταδείκνυται ότι ταύτα πάντα ετελέσθησαν προς τεκμηρίωσιν της εν αγίω Όρει επικρατήσεως του ρωσικού στοιχείου ενώπιον των πεπολιτισμένων ομμάτων και των νοσηράς καταστάσεως Ελλήνων Μοναχών...

.....Εν λεπτομερεία εκτυλίξαντες τα γεγονότα ταύτα δεν οφείλομεν να παραδράμωμεν την οικτράν περιφρόνησιν, ην απέδωσαν οι Ρώσοι τοις ημετέροις αντιπροσώποις της ιεράς Κοινότητος. Και εν μεν τη ειρημένη Σκήτη απέκλεισαν αυτούς της τραπέζης, ενώ εις τους των Σλαυϊκών Μονών αντιπροσώπους είχαν παραχωρήσει θέσιν, εν δε τω λιμένι της Δάφνης, επειδή εγνώσθη ότι η αποβίβασις του Ρώσου πρεσβευτού θα εγένετο εις την του Ρωσικού, επί τη αιτήσει αυτών προς τον αντιπρόσωπον της Μονής του Ρωσικού, τον προς παραλαβήν των επισήμων ξένων αποσταλέντα, όπως μεταβώσι και ούτοι εις την ρηθείσαν Μονήν και προϋπαντήσωσιν αυτόν, ως έθος, και προσφωνήσωσιν, ούτος έδωκε την εξής αβροτάτην απάντησιν ότι: «δεν έχουσι χώρον προς διαμονήν των εν τη Μονή αυτών». Τούτου ένεκεν και η επιτροπή απήλθεν άπρακτος εις Καρυάς.

(φωτ. 2) Ιερομόναχος Ιωσήφ
Δικαίος Ι. Σκήτης Αγίου Ανδρέα
(φωτ. 1893)

(φωτ. 3) Νικολάεβιτς Μουράβιελ

Ο Οικουμενικός Πατριάρχης Ιωακείμ Γ'
σαν "κελλιώτης" στον Μυλοπόταμο
23/9/1887-1/6/1901

φωτ. 4

Πηγή: agioritikesmnimes.blogspot.it